

Scénář k rozhlasové reportáži

Blížil se konec druhé světové války a pan Leo Cechel vyrůstá na statku svého dědečka blízko Polských hranic. Své dětství si užíval, ale válka přinášela mnohá nebezpečí.

Byla tam častá dělostřelecká palba. Jeden granát padl 30-40 metrů od stavení, museli jsme utíkat do sklepa.

To však pro něj a jeho rodinu nebyla jediná těžká životní zkouška.

Byli jsme tři sourozenci, bratr mi zemřel, když mu bylo deset let na záškrť a sestra ta ještě žije.

Pan Leo Cechel chodil do dvoutřídky až do 5. ročníku, tělocvik museli mít mezi lavicemi, protože neměli tělocvičnu.

Já vždycky říkám, že velký úspěch pro mě, že kluk z dvoutřídky, že se nakonec dostal až do Prahy.

Leo Cechel začal pracovat na šachtě v Ostravě, aby získal byt pro sebe a svou manželku. Tam dělali zabezpečovací vrty, aby se při ražbě nenarazilo na detrit. Zažil velmi nebezpečný a nezapomenutelný zážitek.

No a já jsem se dostal, my jsme měli tu mašinu, do metanu pod stropem, opravdu, jak se to říká „letěl jsem za světlem“, jo letěl jsem. Zajímavé je, že během krátkého okamžiku se vám vybaví celý život, opravdu. Takový film, nevím na základě čeho.

Pan Leo Cechel měl štěstí, jelikož jeho kolegové se něco nezdálo tak na něj zavolal a on se pustil žebříku a sesunul se do bezpečné zóny mimo metan.

Když pan Leo Cechel odjížděl se svou manželkou Naďou 21. srpna 1968 z dovolené od Lipna tak viděli projíždět sovětské tanky a vzali stopaře.

Ted'ka mi došlo, že když nás kontrolujou, že jsme vzali toho človíčka a že člověk nevěděl co v tom kufru je že. No ale byli to poláci a já tam pocházím z toho regionu, tak trochu tam, tím nářečím, to nářečí umím. Tak jenom se ptali, odkud jedeme, tak jsme řekli, že z dovolené, tak nás pustili.

Pan Leo Cechel byl také vystudovaný učitel, byl zaměstnán na základní škole, kde mimo jiné učil i jeho mladší sestru.

Učil jsem sestru v šesté třídě a jednou jsem ji dal trojku. Tak mamka si mě zavolala na kobereček, a řekla tak chlapče tak příště už mi to nedělej.

Pan Leo Cechel nás zaujal svou činorodostí a aktivitou. Během svého života se neustále vzdělával. Vystudoval Vyšší průmyslovou školu hornickou v Ostravě, Filozofickou fakultu v Brně a nakonec Právnickou fakultu v Praze.